

Sygn. akt X Ga 104/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia 10 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu X Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Ewa Kaźmierczak

Sędziowie SSO Wanda Migdał SSO Renata Norkiewicz

Protokolant st.sekr.sąd. Małgorzata Kotecka

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2015 r., w P.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

przeciwko D. C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 11 grudnia 2014 r. sygn. akt V GC 540/14.

1. oddala apelację,
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 60 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

SSO Wanda Migdał SSO Ewa Kaźmierczak SSO Renata Norkiewicz

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. pozwem wniesionym 23 września 2014r. żądał zasądzenia od pozwanej D. C. kwoty 12.177,13 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu powód wyjaśnił, że dochodzi ceny za sprzedane pozwanej towary, przy czym transakcje sprzedaży z pozwaną zawierali wspólnicy spółki cywilnej (...) przed jej przekształceniem w powodową spółkę, która tym samym wstąpiła w ich prawa i obowiązki. Pozwana na wezwania do zapłaty nie spełniła dochodzonego roszczenia.

Pismem z 5 listopada 2014r. powód cofnął pozew co do kwoty 12.177,13 zł, a to wobec zapłaty przez pozwaną na rzecz powoda należności głównej, ale podtrzymał żądanie co do dochodzonych odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 12.177,13 zł od dnia 15.07.2014r. do dnia 5.11.2014r. w wysokości 494,42 zł. oraz zasądzenia kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego, jako że zapłata należności głównej nastąpiła ponad dwa miesiące od złożenia pozwu.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz zażądała od powódki zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu przyznała, iż jest bezsporne, że dokonała zakupu od wspólników spółki cywilnej (...) określonych towarów na łączną kwotę 12.177,13 zł zgodnie z załączonymi fakturami, jednakże zarzuciła, że

uregulowała powyższą należność 4 listopada 2014r., na poczet czego przedłożyła dowód zapłaty. Nadto wskazała, iż przed wytoczeniem niniejszego postępowania nie była wzywana przez powódkę do dobrowolnej zapłaty należności, przez co uważa, że nie dała powodu do wytoczenia sprawy i wniosła o zwrot kosztów procesu na jej rzecz. W kolejnym zaś piśmie podniosła jeszcze zarzut braku legitymacji czynnej powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P., jako że transakcje miały miejsce już po przekształceniu spółki cywilnej i dlatego uważa, że sprzedającymi byli wspólnicy spółki cywilnej i ci pozostają jej wierzycielami, nie zaś powód.

Sąd Rejonowy w Koninie po przeprowadzeniu rozprawy wydał 11 grudnia 2014r, wyrok, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda ustawowe odsetki od kwoty 12.177,13zł za okres od 15 lipca do 5 listopada 2014r. (pkt.I), umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (pkt.II) i zasądził od pozwanej na rzecz powoda 2.721,50zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wyrok wydano w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

J. Ś. i D. S. prowadzili wspólnie działalność gospodarczą I. (...) Ś. i wspólnicy s.c. w P.. W/w osoby przekształciły swoją działalność tworząc w wyniku przekształcenia (...) sp. z o.o. sp. k. w P.. Podmiot ten wstąpił we wszystkie prawa i obowiązki poprzedniczki. Wpisu przekształcenia spółki cywilnej w spółkę z o.o. spółkę komandytową Sąd rejestrowy dokonał w czerwcu 2014r.

Strony niniejszego postępowania zawarły umowy sprzedaży określonych towarów. Z tego tytułu powódka wystawiła faktury VAT: nr (...) 1/05/2014 na kwotę 4.445,87 zł. z terminem płatności do dnia 12.07.2014r, nr FS (...) na kwotę 3.894,13 zł. z terminem płatności do dnia 13.07.2014r. oraz nr (...) na kwotę 4.682,07 zł. z terminem płatności do dnia 13.07.2014r.

Pismem z 3 września 2014r. pozwana została wezwana do zapłaty w określonym jej dodatkowym trzydniowym terminie płatności, z zagrożeniem wystąpienia na drogę sądową. Na wezwaniu tym wierzyciel został określony jako spółka cywilna, gdyż zestawienie należności zostało wygenerowane jeszcze w oparciu o system, którym posługiwała się spółka cywilna. Wezwania te pozwana pozostawiła jednak bez odpowiedzi.

W dniu 5 listopada 2014r, a więc po wytoczeniu powództwa, pozwana zapłaciła na rzecz powódki kwotę 12.177,13zł, czyli dochodzoną niniejszym pozwem należność główną.

Sąd ujawnił, że uznał za autentyczne i wiarygodne wszystkie dokumenty, które posłużyły do dokonania w sprawie ustaleń faktycznych, gdyż nie były kwestionowane przez strony a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

W ocenie Sądu Rejonowego roszczenie powódki zasługiwało w całości na uwzględnienie, przy czym zaznaczono, że w obecnej sytuacji ograniczało się ono jedynie do należnych powódce odsetek ustawowych od kwoty należności głównej tj. 12.177,13 zł. od dnia 15.07.2014r. do dnia 05.11.2014r. jak i zasądzenia kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego w łącznej kwocie 2.721,50 zł.

Sąd uznał za zasadne uwypuklić, że w toku procesu, bezspornym była nie tylko okoliczność łączącej strony umowy sprzedaży (art. 535 k.c.), ale także niekwestionowanie przez pozwaną przeniesienie na nią własności rzeczy i wydania ich jej oraz ich jakości, a także wysokości ceny należnej stronie powodowej w kwocie 12.177,13 zł. Kwota ta stanowiła bowiem dochodzone pozwem roszczenie. Bezspornym pozostawał też fakt, że po wytoczeniu powództwa pozwana uiszczyła kwotę główną w wysokości 12.177,13 zł. Tym samym po złożeniu przez powódkę pisma o cofnięciu powództwa w tym zakresie i podtrzymaniu żądania w pozostałym, do wyegzekwowania pozostała zgodnie z żądaniem powódki kwota odsetek ustawowych.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało jednocześnie, że powódka spełniła swoje świadczenie na rzecz pozwanej. Pozwana była zatem zobowiązana do zapłaty ceny za sprzedane towary. Pozwana jednak nie zapłaciła całości należnej powódce ceny, co winna uczynić, jak wynika z faktur, do dnia 15.07.2013r. Pozwana bowiem przed wytoczeniem powództwa nie świadczyła żadnej kwoty na poczet ceny. Tym samym powódka zasadnie mogła wystąpić

i wystąpiła o zapłatę kwoty 12.177,13 zł., którą nota bene pozwana wprawdzie zapłaciła, lecz już po wytoczeniu powództwa. Mogła też, co również uczyniła, żądać ustawowych odsetek od dnia 15.07.2014r. do dnia 05.11.2014r.

Podstawę roszczenia powódki stanowi bowiem art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 535 k.c. Zgodnie z jego treścią jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

W przedmiotowej sprawie dłużniczka nie uregulowała roszczenia dochodzonego niniejszym pozwem w terminie tj. do dnia 15.07.2014r. zgodnie ze wskazanym terminem płatności w fakturach VAT. Uczyniła to ostatecznie dopiero 5.11.2014r. Tym samym nie wykonała należnego powódce świadczenia w terminie, lecz z opóźnieniem.

Zgodnie z art. 481 § 2 k.c. jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe i takich właśnie z uwagi na powyższe odsetek dochodziła powódka od kwoty 12.177,13 zł za okres od dnia 15.07.2014r. do dnia zapłaty tj. 05.11.2014r.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził w punkcie I wyroku od pozwanej na rzecz powódki ustawowe odsetki od kwoty 12.177,13 zł. od dnia 15.07.2014r. do dnia 05.11.2014r. W pkt II wyroku zaś umorzono postępowanie w zakresie kwoty 12.177,13 zł. zapłaconej w trakcie procesu przez pozwaną, biorąc za postawę art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c.

Sąd stwierdził, że legitymacja czynna powódki w tymże postępowaniu nie może budzić wątpliwości, bowiem skutkiem dokonanego przez spółkę cywilną przekształcenia jest sukcesja uniwersalna wszystkich praw i obowiązków przysługujących spółce przekształcanej na rzecz spółki powstałej w wyniku przekształcenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r., w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, póź. 1349 ze zm.), statuującym zasadę zwrotu stronie wygrywającej kosztów procesu przez przegrywającego. Za stronę przegrywającą sprawę należy, bowiem także uważać pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa (orzeczenie SN z 21.07.1951 r., C 593/51, OSN 1952/11, poz. 49 oraz postanowienie SN z 6.11.1984 r., IV CZ 196/84, LexPolonica).

Sąd nie znalazł okoliczności, dla których można by uznać, że pozwana nie dała powodów do wytoczenia sprawy (art. 101 k.p.c.). Abstrahując już od prawdziwości twierdzeń pozwanej, że nie otrzymała wezwania do zapłaty przed wytoczeniem powództwa, to wskazać należy, że roszczenie dochodzone pozwem wymagalne było od połowy lipca 2014r, czego świadomość miała pozwana, a dowiedziawszy się rzekomo o wezwaniu z dołączonego do pozwu tego dokumentu (21.10.2014r.) i tak nie świadczyła w zakreślonym jej tamże dodatkowym trzydniowym terminie, lecz dopiero 04.11.2014r. W tej sytuacji pozwana musi zwrócić powódce poniesione przez nią koszty na kwotę 2.721,50 zł., o czym orzeczono w pkt III wyroku. Na powyższą kwotę składają się koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 17 zł., koszty zastępstwa procesowego w wysokości 2400 zł. oraz koszty połowy opłaty sądowej w wysokości 304,50 zł.

Pozwana wniosła apelację od pkt I i III wyroku zarzucając:

1. obrazę prawa procesowego, a mianowicie przepisu art. 233 § 1 kpc, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, poprzez niezasadne przyjęcie, że „powódka ma legitymację czynną w tymże postępowaniu”, gdy z dokumentów przedłożonych do akt sprawy taki wniosek nie wypływa;
2. obrazę prawa procesowego, a mianowicie przepisu art. 233 § 1 kpc, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, poprzez niezasadne przyjęcie, że „nie było okoliczności, dla których można uznać, że pozwana nie dała powodów do wytoczenia sprawy” w sytuacji gdy powód nie wykazał, kiedy doręczył pozwanej wezwanie do zapłaty;

3. obrazę prawa procesowego, a mianowicie przepisu art. 101 kpc, poprzez obciążenie pozwanej kosztami procesu, gdy tymi kosztami powinna zostać obciążona strona powodowa.

Z powołaniem na te zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm obowiązujących i kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania odwoławczego, według norm obowiązujących.

Wskazano, że wartość przedmiotu zaskarżenia odpowiada wielkości ustawowych odsetek za zwłokę wyliczonych od kwoty 12.177,13 zł. od dnia 15 lipca 2014 r. do dnia 5 listopada 2014 r., które sprowadzają się do kwoty 494,42 zł.

W uzasadnieniu apelacji wskazywała, że Sąd I Instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku stwierdził, że „legitymacja czynna powódki w tymże postępowaniu nie może budzić wątpliwości, bowiem skutkiem dokonanego przez spółkę cywilną przekształcenia jest sukcesja uniwersalna wszystkich praw i obowiązków przysługujących spółce przekształconej na rzecz spółki powstałej w wyniku przekształcenia”. Z poglądem tym wedle pozwanej zgodzić się nie sposób, zwłaszcza, że Sąd I Instancji twierdzenie to sformułował bez szczegółowego odniesienia się do dokumentów złożonych do akt sprawy niniejszej, to jest pominiawszy daty wystawienia poszczególnych faktur i oznaczenie (w tychże fakturach) podmiotu wystawiającego je. Otóż, przekształcenie spółki cywilnej (...) i pana D. S. - (...) Ś. i wspólnicy spółka cywilna zaistniało w dniu 17 grudnia 2013 r., co wynika z KRS-u rubryka 4. Natomiast już po tej dacie, a mianowicie w dniach 13 maja 2014 r., 14 maja 2014 r. i 14 maja 2014 r. wspólnicy wyżej wskazani spółki cywilnej sprzedali pozwanej towary opisane w fakturach o numerach: (...). Jednoznacznie to wynika z adnotacji na każdej z w/w faktur. Adnotacje te znajdują się w nagłówku każdej w tych faktur i potwierdza to odcisk pieczęci w dolnej, lewej części każdej z nich. Podmiot ów, czy raczej podmioty te, jako sprzedawcy (wierzyciele) to: „I. (...) Ś. i wspólnicy s.c.". Zatem wierzycielami są, zgodnie z przepisem art. 860 i następnego kodeksu cywilnego, wspólnicy spółki cywilnej, czyli w tym wypadku J. Ś. i D. S., a nie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa nie ma legitymacji procesowej czynnej, a zatem nie ma uprawnienia do występowania w niniejszym procesie po stronie powodowej. Oczywiście, że jest J. Ś. i pan D. S. po przekształceniu swej spółki wciąż prowadzili działalność gospodarczą jako osoby fizyczne. Skoro jednak tak robili, to powinni byli (a nie ma ku temu wątpliwości, skoro tak siebie w w/w fakturach oznaczali) siebie (i tylko siebie) wskazywać w pozwie z imienia i nazwiska. Innymi słowy, jeśli już, to powodami powinny być te dwie osoby fizyczne, a nie spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa. Tym samym Sąd I instancji błędnie przyjął istnienie legitymacji czynnej po stronie powodowej.

Nadto w punkcie III zaskarżonego wyroku Sąd I instancji obciążył pozwaną na rzecz powoda kosztami procesu, nie znajdując okoliczności, dla których można uznać, że pozwana nie dała powodów do wytoczenia sprawy. Wedle pozwanej pogląd Sądu jest nieprawidłowy. Zgodnie z art. 101 k.p.c. zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu. W załączonym do pozwu wezwaniu do zapłaty z dnia 3 września 2014 r. pełnomocnik powoda (powodów) wzywa pozwaną do zapłaty „w terminie 3 dni od otrzymania niniejszego wezwania”. Powód nie przedstawił wraz z tym pismem pocztowego dowodu odbioru. Powód nie zrobił tego również na dalszym etapie postępowania. W odpowiedzi na pozew strona pozwana kategorycznie oświadczyła, że przedmiotowe pismo otrzymała dopiero po otrzymaniu pozwu w sprawie niniejszej (to jest wraz z pozwem, jako załącznik do niego). E., przed wytoczeniem powództwa pozwana nie była nigdy wzywana do zapłaty. Po otrzymaniu pozwu pozwana uznała roszczenie pozwu oświadczam zawartym w odpowiedzi na pozew, czyli przy pierwszej czynności procesowej (a odpowiedź na pozew jest pierwszą czynnością procesową pozwanego), tym bardziej że natychmiast po otrzymaniu pozwu roszczenie to zostało spełnione. W związku z powyższym pozwana zażądała od powoda zwrotu kosztów procesu, w oparciu o przepis art. 101 k.p.c. Sąd I instancji podnosi, że pozwana nie dokonała zapłaty w terminie 3 dni, jak to wynika z wezwania do zapłaty, lecz dopiero piętnastego dnia. Sąd I instancji zdaje się zapominać, że nie jest ważnym, czy i kiedy (w świetle przepisu

art. 101 k.p.c.) strona pozwana spełniła roszczenie strony powodowej, a jedynie to czy roszczenie uznała przy pierwszej czynności procesowej. To zaś, że roszczenie uznała i że przy pierwszej czynności procesowej (bo w odpowiedzi na pozew) jest oczywiste. W tym stanie rzeczy to pozwanej należą się koszty procesu (od powoda), a nie powodowi.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja pozwanej nie była zasadna.

Sąd Rejonowy całkowicie prawidłowo ustalił stan faktyczny istotny dla rozstrzygnięcia sprawy i równie prawidłowo dokonał oceny prawnej zgłoszonych żądań. Nieważności postępowania, kwestię tę kontrolując z urzędu, nie stwierdzono.

Pozwana nie kwestionowała, że w maju 2014r. zawarła umowy sprzedaży z przedsiębiorcą – spółką cywilną (...) – wspólnicy J. Ś. i D. S. opisane bezspornie w fakturach załączonych do pozwu. Nie kwestionowała pozwana treści tych umów i wynikających z nich obowiązków, w szczególności nie kwestionowała wydania jej towaru, wysokości należności z tytułu ceny i ustalonych terminów płatności. Pozwana wyrażała pogląd, że w związku z tym wierzycielami jej pozostają J. Ś. i D. S., nie zaś utworzona w wyniku przekształcenia tej spółki cywilnej spółka z o.o. spółka komandytowa (...), która wedle pozwanej nie posiadała legitymacji czynnej w rozpoznawanym sporze. Zarzut pozwanej w tym względzie okazał się nieuzasadniony.

Istotne jest, że w istocie już 17 grudnia 2013r. podjęta została uchwała o przekształceniu w/w spółki cywilnej w spółkę z o.o. spółkę komandytową (...), jednakże przekształcenie zostało zarejestrowane w KRS dopiero 5 czerwca 2014r. Pozew zaś został wniesiony 23 września 2014r.

Zgodnie z art.551§ 2 i 3 ksh spółka cywilna może być przekształcona w spółkę handlową, inną niż spółka jawna. Przepis ten nie narusza przepisów art. 26 § 4-6 ksh. Do przekształcenia, o którym mowa w § 2 zdanie pierwsze, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące przekształcenia spółki jawnej w inną spółkę handlową, z tym że do skutków przekształcenia stosuje się art. 26 § 5ksh. Zgodnie z tym ostatnim w związku z §2 art. 551ksh z chwilą wpisu do rejestru spółka cywilna staje się spółką prawa handlowego, której odtąd przysługują wszystkie prawa i obowiązki stanowiące dotychczasowy majątek wspólny wspólników spółki cywilnej. Przepisy art. 553 § 2 i 3 ksh stosuje się odpowiednio. Oznacza to w konsekwencji, że mamy do czynienia z zasadą kontynuacji w sferze praw i obowiązków cywilnoprawnych, administracyjnych, członkowskich i pracowniczych (vide: A.K. – w komentarzu do art. 551ksh tom (...) 2011). W tej sytuacji skoro powyższy skutek - przejścia praw i obowiązków na nowopowołaną w ten sposób spółkę w wyniku przekształcenia następuje dopiero z chwilą wpisu do rejestru, a więc spółka cywilna staje się spółką prawa handlowego, której to przysługują wszystkie prawa i obowiązki stanowiące majątek wspólny wspólników, co nastąpiło 5 czerwca 2014r. to bez znaczenia pozostają wywody odnośnie zawarcia po dacie podjęcia uchwały o przekształceniu - przedmiotowych umów sprzedaży. Do daty bowiem rejestracji przekształcenia nie ma przeszkód do działania w poprzedniej formie prawnej i prowadzenia działalności gospodarczej. Po powstaniu zobowiązania pozwanej wobec wspólników spółki cywilnej nastąpiła rejestracja przekształcenia i w związku z tym nowopowstałej tak spółce przysługują wszystkie prawa i obowiązki stanowiące majątek wspólny wspólników, których ma prawo w imieniu własnym dochodzić, jak stało się w niniejszej sprawie. Legitymacja procesowa czynna powoda nie budziła zatem wątpliwości.

Jeśli chodzi o zarzut drugi i trzeci apelacji – to i te nie były w żadnym razie uzasadnione. Pozwana zarzucała tam naruszenie art. 233 § 1 kpc, czyli naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez niezasadne przyjęcie, że nie było okoliczności, dla których można uznać, że pozwana nie dała powodów do wytoczenia sprawy, gdy powód nie wykazał kiedy doręczył pozwanej wezwanie do zapłaty. Kwestia wykazywania daty doręczenia wezwania do zapłaty nie ma istotnego znaczenia dla oceny, czy pozwana dała, czy też nie dała powodów do wytoczenia powództwa. Zgodnie z treścią art. 98 § 1 kpc strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego

żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Co do zasady stroną cofającą pozew uznaje się za przegrywającą sprawę, jednakże jeżeli cofnięcie powództwa było skutkiem zaspokojenia roszczenia skarżącego, a wniesienie powództwa było niezbędne do dochodzenia praw lub obrony skarżącego, to obowiązek zwrotu kosztów może nie obciążać strony cofającej ten środek, lecz ciążyć na stronie przeciwnej – podobnie w postanowieniu Sądu Najwyższego z 8 lutego 2012 r. w sprawie V CZ 109/11, publ. LEX nr 1147814. W przedmiotowej sprawie powód wniósł pozew 23 września 2014r. Wcześniej jednak wysłany został do pozwanej monit w sprawie zapłaty należności z 3 września 2014r. nazwany „przesądowe wezwanie do zapłaty” i załączył go do akt z dowodem nadania do pozwanej. Pozwana przeczyła, by wezwanie to otrzymała. Pozwana dokonała zapłaty należności głównej po wytoczeniu powództwa, a mianowicie 5 listopada 2014r. Zgodnie jednak z obecnie obowiązującymi przepisami Kodeksu Postępowania Cywilnego właściwymi dla tej sprawy, po uchyleniu art. 479¹² §2-4 kpc, nie ma już obowiązku poprzedzenia pozwu wezwaniem do zapłaty. Istotna jest natomiast kwestia, czy w momencie wniesienia powództwa roszczenie było wymagalne. Dla oceny zaś, czy pozwana spowodowała spór, który przegrała, a więc winna ponieść jego koszty ważne jest, czy pozwana w dacie wytoczenia powództwa pozostawała w opóźnieniu z zaspokojeniem dochodzonych roszczeń powoda. W tym kontekście stwierdzić należy, że pozwana dochodzone należności winna była zapłacić znacznie wcześniej, bowiem terminy zapłaty za faktury dołączone do pozwu minęły 12 i 13 lipca 2014r., a więc w momencie wnoszenia pozwu roszczenie było więc wymagalne, a pozwana postawała w opóźnieniu z jego spełnieniem. Pozwana winna była spełnić swe zobowiązanie terminowo, bez oczekiwania na dodatkowe wezwania do zapłaty. Płacąc więc w listopadzie 2014r., po wytoczeniu powództwa uznawana musi być za stronę przegrywającą, która nie płacąc w umówionym terminie przyczyniła się do wytoczenia pozwu. W związku z tym zwrot kosztów tego procesu należy się nie pozwanej, a powodowi.

Reasumując, uznając apelację pozwanej za pozbawioną podstaw, na podstawie art. 385kpc oddalono ją O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu, przy uwzględnieniu wartości przedmiotu zaskarżenia, złożonego wniosku przez pełnomocnika powoda oraz obowiązujących minimalnych stawek urzędowych wynagrodzeń radców prawnych przed organami wymiaru sprawiedliwości.

SSO Wanda Migdał SSO Ewa Kaźmierczak SSO Renata Norkiewicz
